

H á l a a d á s

a Pozsonyi Úti Református Egyházközség
időszakos lapja
2014 böjt

Mikor pedig böjtöltök. ne legyen komor a nézésetek, mint a képmutatóké, akik eltörzítják arcukat, hogy lássák az emberek, hogy ők böjtölnek. Bizony mondom néktek, elvetétek jutalmukat. Te pedig mikor böjtölsz, kend meg a te fejedet és a te orcádat mosd meg, hogy ne az emberek lássák böjtölésedet, hanem a te Atyád, aki titkon van; és a te Atyád, aki titkon néz, megfizet neked nyilván. Máté 6,16-18

Nincs olyan vallás, amelyben a böjtnek ilyen vagy olyan formáját nem találunk meg. Alapjában véve azt jelenti, hogy megakasztjuk és korlátozzuk az életet egy magasabb és igazabb élet érdekében. Például a testi életet megszorítjuk, hogy a lelki élet elhatalmasodjék. Ha pedig ez a böjt, akkor azt mondhatjuk, hogy *maga az élet szakadatlan böjt*. Mi a te böjtöd? Az, ami életedet felemészt. Azért hát nincs jellemzőbb dolog egy emberre nézve, mint az, hogyan viszi végbe ezt a böjtöt. Háromféle böjtöt mutatok be, hogy meglássuk az igazit: a krisztusit. Lássuk azt, aki ezt a böjtöt *zúgolódva* végzi. A legtöbb ember nagyon mosolygó arcot vág, amikor kap valamit. De nagyon sávnú képpel tud adni valamit. Szeretné

például a fizetést munka nélkül, a jövedelmet adó nélkül, a szabadságot rend nélkül. Ezek az emberek zúgolódnak az élet terhe ellen, megátkoznak a kereszttel, amely a vállukra nehezedik. Az ilyen embernek egy új ismeretre van szüksége. Arra, hogy aki meg akarja tartani az ő életét, elveszti azt, és aki elveszti az ő életét Krisztusért, megtalálja azt. Három boldog felismerés lépcsőjén kell ehhez a szemlélethez felérkezni. Az első lépcső mindnyájunkkal közös: kell adni. Kell adni, pedig nem akarunk, pedig fáj, zúgolódunk és lázadunk ellene, mert mi nem adni, hanem venni akarunk. Második lépcső ez a belátás: mégis lehet adni. Amit szívem szerint lehetetlennek éreztem: testemet, világot, földi javamat, békességemet.

A harmadik felismerés pedig a hála boldog kiáltása: szabad adnom! Milyen óriási ajándék, hogy én adhatok! Koldus létemre is fejedelem vagyok Isten országában.

De fordítsuk tekintetünket azokra az emberekre, akik az élet nagy böjtjét *dicsekedve* végzik. Mert ilyen is van. Emberek, akik büszkék arra, hogy ők szolgálnak, szenvednek, böjtölnek. Nem ismertek-e ti vallásos díjbirkózókat, akik a lelkigyakorlatok terén egész szemfényvesztő műveleteket tudnak elvégezni, hogy azután a társaság csodálatát kitányérozják? Ezeknek szól a nagy intelem: titkon, Isten előtt böjtölni, bezárt kamrácskában imádkozni, úgy adakozni, hogy ne tudja a bal kéz, mit cselekszik a jobb. Ezzel megszabadulsz egy rettentő veszedelemtől: a látszat veszedelmétől. Isten azt parancsolja, hogy *legyünk* és nem azt, hogy *látszódjunk*.

Végül nézzük meg azt, aki az élet böjtjét *mosolyogva* végzi. A zúgolódó és a dicsekedő ember, bármennyire ellentétes lelkület, abban megegyezik, hogy mindegyik mindenütt a nyilvánosság előtt böjtöl. Az igaz keresztényen eltitkolja; ne lássák, ne hallják, ne dicsérvék, ne csodálják. De Isten előtt, a titkon látó Isten előtt böjtjét örömmel hordozza. Örömmel hordozza abból a boldog felismerésből, hogy hiszen ez nem kifosztatás, hanem belső meggazdagodás. Az Isten

előtt böjtölő ember szakadatlanul ajándékokat fogad el Istentől: magát Istent, mint örök szeretetet, bűnbocsánatot, engesztelődést, kegyelmet, jóra vezérlő Szent Lelket. Éppen ezért a titkon böjtölő ember szívét eltölti valami nagy-nagy hála, hogy Isten ilyen jó hozzá, ilyen gazdagon megajándékozza. Ez az a vidámság, ami a titkon böjtölő ember arcán a mosoly visszfényében megjelenik. Egy amerikai költemény azt mondja, hogy a legolcsóbb és a legértékesebb, a legkönnyebb és a leghatalmasabb dolog a világon a mosoly. „Többet ér egy milliónál s nem kerül egy centbe sem.” A mosoly mindenható, világteremtő, lélekébresztő hatalom, ha mögötte feláldozott élet, szeretetből véghezvitt szolgálat, egyszóval életböjt van. Azért hát: orcánkat mosuk meg, fejünket kenjük meg olajjal s mosolyogva vigyük végbe az életböjt nagy szertartását: magunk megáldoztatását, ezt az egyetlen teremtő szolgálatot.

Ravasz László – *Vidám böjt (részlet)*

Böjti imádság

Urunk Jézus Krisztus! Ha komolyan vesszük az intő szót, hogy porból lettünk, s a porba térünk vissza, bizony egy kicsit megrendülünk. Nem könnyű szembesülnünk azzal, hogy terveinkről, álmainkról, mindarról, amiért nap mint nap fáradozunk, kimondatik, hogy velünk együtt az enyészeté lesz. Add, hogy az előttünk álló negyven napban megtanuljunk leszámolni illúzióinkkal és légyárainkkal, s elfogadjuk, hogy nem is kell másnak lennünk, mint pornak: Isten kezében, az ő Leheletével ez a por megtelik étellel, és abba a dicsőségbe emeltetik, mely a Te osztályrészed az Atya jobbján. Ámen.

Barsi Balázs

A csend hatalma

Rohanó, forgalmas, zajos nagyvárosban élünk. Szinte mindig történik valami, nincs egy perc nyugalom sem. A munkahelyeken a válság hatására egyre több teher, stressz hárul mindenkire. A napi mókuserék sokszor bedarál minket. Milyen nagy bölcsességre vall, hogy Istenünk elrendelte a hetedik napon való megpihenést. Szükségünk van a testi, de még inkább a lelki feltöltődésre, a megnyugvásra. A vasárnapi templomba járás szakítja meg a zsúfolt, pörgő hétköznapi világát.

Milyen érdekes az is, hogy a nagy keresztyén ünnepeket megelőzi egy hosszabb időszak, amelyben a csendnek, az elcsendesedésnek különösen nagy szerepe van. Adventkor milyen jó mindent kikapcsolva meggyújtani a gyertyákat és együtt énekelni. Ilyenkor kezdi el érezni az ember az igazi karácsonyi hangulatot. Húsvét előtt pedig ott van a számunkra kicsit kevésbé megfogható böjt. Milyen csodálatos dolog, hogy Jézus Krisztus életének két végpontját ráhangolódva, elcsendesedve ünnepelhetjük! Nem csak úgy beesünk a születés, a halál és a feltámadás ünnepére, hanem lehetőséget kapunk arra, hogy megélhessük ezeket az alkalmakat. Mert persze fontosak a rítusok, a családi tradíciók, de a lényeg mindig az

ünnep lelkiségében van, abban, hogy mi milyen szívvel tudunk azon részt venni. Isten nem azt kéri tőlünk, hogy szakítsunk ezzel a minket sokszor bedaráló világgal, hanem, hogy abban tevékenykedjünk. De jól tudja, ehhez szükségünk van arra, hogy néha megálljunk és elcsöndesedjünk. Mert a csend kiragad a megszokottból, nem engedi elterelni a figyelmünket, hanem ráirányítja arra, amire kellene. Advent és böjt időszaka is azért fontos, mert lehetőséget ad nekünk arra, hogy másként lássuk a világot, benne magunkat. Legfőképpen pedig, hogy könnyebben meghalljuk Isten szavát. „Csendesedjete el, és tudjátok meg, hogy én vagyok az Isten!” Zsoltárok 46,11a.

Sokszor nem csak a külső fizikai zajok, ingerek telítenek minket és távolítanak el Isten hangjától, hanem mi magunk aggodalmaskodunk, szorongunk, megtöltjük lelkünket mindenféle gonddal. Csak légy egy kissé áldott csendben, magadban békeségre lelsz – énekelhetjük a dicséret szövegével. A csendben lehetőséget adunk az Ige megszólalására, a Szentírás életformáló erejének munkálkodására. Minden, ami eltér a megszokottól, az meghökkent, megakaszt, eltérít, más színben tüntet fel valamit. A böjti időszak is ilyen, erre kapunk ezalatt a 40 nap alatt lehetőséget. Ön-magában semmi lemondásnak, böjti

rítusnak nincs értelme. De ha valamit megvonunk magunktól, az rákényszeríthet arra, hogy más szemmel láthassuk a világot és magunkat. Hogy az elmúlt időszak lelki és testi lerakódásaitól megszabadítsuk magunkat. Rájövünk arra, hogy igenis lehet televízió, internet, mobiltelefon nélkül is eltölteni egy napot. Hogy helyette olyan dolgokat tudunk tenni, amelyre régen nem volt lehetőségünk pl. olvashatunk, sőt akár beszélgethetünk egymással. Rájöhetünk arra is, hogy bizonyos ételek megvonása esetén tudatosabban étkezhetünk, testünket is karban tarthatjuk. Hogy új ízeket, gasztronómiai élményeket kaphatunk. Nagypénteken, amikor nem eszünk húst, elgondolkozhatunk azon, miért is tesszük mindezt? Kire, mire emlékezünk így? Eltöprenghetünk azon, merre megy az életünk, milyen irányba haladunk. A keresztfá árnyéka megmutatja életünk hibáit, de reményt is ad az újrakezdésre. És néha olyan jó mélyre ásni, a csendben megállni, meghallani az útmutatást, az útjelzőt, hogy merre is menjünk tovább. Mert a böjti időszak után jön a feltámadás, a megújulás és a csoda, az újrakezdés öröme.

Kívánom minden kedves testvéremnek, hogy legyen tartalmas, valóban tisztító, csendben gazdagon megáldott böjti időszakunk!

Berkesi Anna

Kórustervek

Istennek legyen hála, gyülekezetünk Hálaadás kórusa az idei évre több felkérést is kapott. Számkra mindig nagy öröm, ha lehetőséget kapunk a szolgálatra. Szeretnénk méltó módon szolgálni és Urunk dicsőségére muzsikálni!

Ahogy azt már a korábbi években megszokhattuk, most is készülünk a virágvasárnapi zenés istentiszteletre, április 13-ra. A XI. Református Zenei Fesztivál idén május 23. és 25. között kerül megrendezésre, ahol évek óta rendszeres résztvevők vagyunk.

Ha Isten megsegít, ősszel két felkérésnek teszünk eleget. Október 1-jén, a Kálvin téri templomban kerül sor a Reformáció megünneplésének nyitó istentiszteletére, ahova több protestáns kórossal együtt mi is meghívást kaptunk. Ami pedig szívet melengető, megható, megtisztelő, ugyanakkor igazi kihívás: terveink szerint november 23-án, vasár-

nap az Arany János által vezetett Psalterium Hungaricum kórossal együtt, Pálúr János orgonaművész-szel előadjuk Duruflé Requiem-jét. Ez a megközelítőleg 40 perces mű egy igazi csoda, melyet hallgatva megnyílik a szívünk és a lelkünk, s mintha egyszerre láthatóvá válna a mennyek országa, s annak minden lakója, akikért mi is fohászkodunk. Duruflé Requiemje eredetileg zenekarra és vegyeskarra íródott mezzoszoprán, illetve bariton szólistával.

Létezik azonban orgonakiséretes változata is, november 23-án ez lesz majd hallható. Mivel ez egy roppant nagy volumenű kompozíció,

minden erőnkre és lelkesedésünkre szükségünk lesz, hogy a tőlünk telhető legerősebb és legméltóbb módon ajánljuk fel szolgálatunkat Istennek. Ehhez kérünk Tőle jövő erő, kitartást, reményt!

SOLI DEO GLORIA!

Kárpátiné Berkesi Boglárka

„Új esztendő, vígságszerző”

Magyar tánc- és játszóház hittanos gyermekek és vasárnapi iskolások – szülők és nagyszülők vi-

dám részvételével, 2014. február 1-jén. Népdalcsokor, mesemondás, arcfestés és ujjal festett képek, tombola és az elmaradhatatlan lekváros fánk. Köszönet mindenkinek, aki bármit is tett a délután őszinte jókedvéért!

Horváth Éva

Gyereksarok

Kedves Gyerekek!

Jézus negyven napig járt-kelt a pusztában, és böjtölt. Mindeközben gondolataiban elmélyülve, Atyjával beszélgetve új erőre kapott, hogy még többet tudjon tenni másokért. Nemcsak az ételről mondott le, hanem ellenállt a kísértéseknek. Az önfeláldozás igaz példáját mutatta meg nekünk. Ti miről tudnátok lemondani, mivel tudnátok „böjtölni”, hogy másokon segíthessetek?

A lenti képen Jézus körül színtelen pusztaság látható. Adj Te színeket hozzá!

Hálaadás. A Pozsonyi Úti Református Egyházközség kiadványa. Szerkesztők: Berkesi Anna, Lakasz Andrea, Horváth Éva és Mátyás Imre. Felelős szerkesztő: Berkesi Gábor. ♦ Készült az OpenOffice Writer szövegszerkesztő program segítségével. Szerkesztőség: 1133 Budapest, Pozsonyi út 58. ♦ E-mail: imre.matyas@gmail.com ♦ Honlap: <http://pozsonyiuti.reformatus.hu> ♦ Telefon: (1) 3-294-062

Hit- és erkölcsstan vagy erkölcsstan?

A 2014-2015-ös tanév során a szülő döntése lesz, hogy állami iskolába járó gyermeke a fenti két tantárgy közül melyiket tanulhatja. Ha Ön a református hit- és erkölcsstan órára szeretné járattatni gyermekét, az alábbiakat kell tennie:

- Ha a gyermek 1. osztályos lesz – a beiratkozás alkalmával jelezze igényét az iskola felé.
- Ha a gyermek 5. osztályos lesz – május 20-ig írásban kell kérnie.
- Ha a gyermek 2. vagy 6. osztályos lesz, szintén május 20-ig jelezze írásban az iskola vezetősege felé. Várjuk szeretettel a jelentkező gyermekeket a református hit-és erkölcsstan órákon az új tanévben is! A fakultatív hittanórákon való részvétel (a 3.,4.,7.,8. osztályosok és a gimnazisták számára) továbbra is adott. Mind ezekről részletesebben egyházközségünk honlapjáról is tájékozódhatnak.

Horváth Éva katechéta

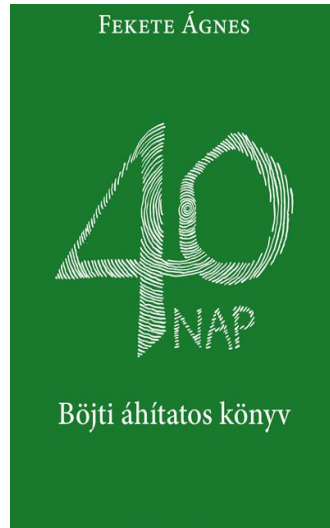
Adója **1%-ával**
támogassa Ön is
a Magyarországi
Református Egyház
szolgálatát!

Technikai szám: **0066**

Ajánló

Fekete Ágnes: Böjti áhítatos könyv

Ezt a könyvet böjti útítársként vehetjük a kezünkbe. Egy-egy napi áhítattal végigkíséri a húsvétra készülő időszakot azzal a céllal, hogy elmélyülten, imádsággal tölthessük a böjtöt. Milyen lenne, ha végre igazán képesek lennénk elcsendesedni? Milyen lenne, ha a testünk az utolsó molekuláig képes lenne odafigyelni arra, aki ezt a testi életet adta? Most elindulunk együtt a keresztyén böjt útján, amelyet nagyon nehéz pontosan meghatározni: elmélyülést, imádságot, fegyelmet jelent. Egyfajta csigavonalban igyekszünk egyre mélyebben megérteni Isten kegyelmét, amely húsvétkor elért bennünket!

Kálvin Kiadó, 2014. 900 Ft